

[Poul Møller.]

en nordisk union, om det ikke forholder sig således, at selv med vor bedste vilje kan vi ikke få en sådan, fordi et af de andre lande ikke vil ind i den. Det var dette, vi gerne ville have afklaret gennem de kommende drøftelser. Jeg tror, det ville være nyttigt. Vi har ikke alt for megen tid i denne sag, og den tid, vi har, skal vi nytte og bruge. Derfor må vi snart vide, om der er en reel mulighed for en nordisk union, eller om det i virkeligheden bare er en sæbeboble, for så må vi indstille vor tankegang på andre muligheder.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann var lidt ked af, at formanden for den konservative folketingsgruppe havde fastslået som sit mål, at han gerne ville overflødiggøre det radikale venstres indflydelse i dansk politik. Jeg tror ikke, det ærede medlem kan tage os det ilde op. Det har, som det ærede medlem sagde, været et håb, vi har nærret gennem flere år, ikke blot fordi vi ikke bryder os meget om de radikale, ikke alene derfor, men det er for så vidt det samme håb, som socialdemokratiet sikkert har. Jeg ved i hvert fald, at der stadig er socialdemokrater, der har håbet på, at deres parti kan få flertal i det høje ting. Den dag, det får flertal i det høje ting, er det radikale venstres indflydelse meget betydeligt begrænset. Vi er andreovre i denne side af salen, der nærer det samme håb om at vinde folkeflertallet for vor politik og vor linje, således at det radikale venstres indflydelse herigennem kan begrænses til det antal mandater, det har i tinget, så de ikke kan bruge en nøgleposition, fordi de tilfældigvis sidder dér i midten, til at prøve på at være mæglende, som de kalder det. Vi er lede og kede af økonomiministerens og andres mæglingsforsøg, fordi vi ved, at de holder altid med den anden part.

Vedrørende forsvaret, som nu har givet anledning til en lang række bemærkninger i går og i dag, vil jeg gerne takke den højtærede finansminister for hans bemærkninger i formiddags. Jeg synes, de var rolige og velovervejede og fastlagde det, som også er ønsket fra vor side: at vi her i tinget og under folketingets udvalgsforhandlinger kan få en drøftelse af denne sag.

Jeg vil også gerne takke den højtærede økonomiminister for hans bemærkning om

den åbne by, som altså ikke skulle være nogen åben by alligevel. Jeg er kun tilfreds med det; jeg ønsker bestemt ikke, at hovedstaden skulle være nogen åben by. Jeg havde altså set, at den omtalte radikale avis havde brugt udtrykket, og jeg var ikke klar over, at udtrykket „åben by“ ikke dér betyder det, som det almindeligvis betyder. Det gør det altså ikke i radikalt sprog, det var en misforståelse. Man skal være forsigtig, når man omgås sådanne ord; så skal man vide, hvad de dækker.

Vi hørte i går tre ordførere for regeringspartierne, hvorved vi hørte om tre forskellige slags forsvarspolitik. Det fortæller lidt om, hvordan det står til inden for regeringen. Der var flere afskygninger. Det ærede medlem hr. A. C. Normann lagde megen vægt på besparelser og nedskæringer, og det ærede medlem hr. Niels Andersen ville helt have værnepligten væk. Det var en krænkelse af menneskerettighederne, tror jeg det ærede medlem sagde, at vi havde værnepligt. Nu tror jeg ikke, det ærede medlem skal lægge sig fast på standpunktet. Det kan være, det kommer til at gå ligesom med stabiliseringslånet og andre sager. Man skal ikke lægge sig så fast på det og sige det så kraftigt som, at værnepligten er en krænkelse af menneskerettighederne. Det kan være, det ærede medlem kommer til at stemme for en sådan krænkelse i løbet af nogle få måneder. Jeg vil ikke tro, det ærede medlem kan trænge igennem med det synspunkt, at værnepligten ikke må bevares her i landet, og at menneskerettighederne således ikke må krænkes.

Det ærede medlem hævdede også, at vor handle måde vedrørende forsvarsudvalget ikke ville gavne vort land. Jeg tror, at her skal man overlade bedømmelsen til den subjektive indstilling, som det ærede medlem ellers frakendte enhver betydning. Den subjektive indstilling er ensbetydende med, at hver enkelt her i salen må finde ud af, hvad der gavner vort land, når vi tager vort standpunkt. Anderledes kan det vel ikke være i politik. Vi kan ikke have en overdommer, selv om det skulle være det ærede medlem, til at fortælle os, hvad der gavner, og hvad der ikke gavner landet. Jeg tror ikke, det ville gavne nogen, heller ikke landets forsvar, blot at sidde og vente på, hvilken frugt der kan komme ud af den